

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/1442/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6313210165
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6313210165.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa Intrum Justitia Debt Finance AG, IČO: CHE-100.023.266, so sídlom vo Švajčiarsku, Industriestrasse č. 13C, CH-6300 Zug, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova č. 8, proti odporkyni D. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom vo C., T. H. J. č. XXX/XX, za účasti Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42176778, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov č. 5, ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, Janka Kráľa č. 5/A, o zaplatenie 111,30 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Brezno č.k. 6C/21/2014-106 zo dňa 15.10.2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne (druhý výrok) **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy odvolacieho konania v sume 19,61 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom v Lučenci, Janka Kráľa č. 5/A, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd konanie o návrhu navrhovateľa, ktorým sa voči odporkyni domáhal zaplatenia sumy 111,30 € s príslušenstvom zastavil z dôvodu späťvzatia návrhu na začatie konania navrhovateľom (prvý výrok); navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania v sume 88,70 € do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (druhý výrok); súčasne rozhodol o vrátení zaplateného súdneho poplatku v sume 9,80 € navrhovateľovi prostredníctvom Daňového úradu Bratislava (tretí výrok). Výrok o trovách konania medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom na strane odporkyne odôvodnil okresný súd tým, že zastavenie konania procesne zaviniel navrhovateľ späťvzatím návrhu na začatie konania v celom rozsahu potom, ako vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania. Vedľajšiemu účastníkovi priznal uplatnené trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnych služieb (prevzatie a príprava zastúpenia; vyjadrenie zo dňa 18.08.2014 a doplnenie vyjadrenia zo dňa 18.09.2014, t.j. trikrát po 16,60 € s tromi režijnými paušálmi po 8,04 € a 20 % DPH) spolu v sume 88,70 €. Okresný súd o trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 146 ods. 2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Proti uzneseniu okresného súdu vo výroku o povinnosti nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne (druhý výrok) podal navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 27.10.2014 (č.l. 111-114 spisu). Navrhol zmenu napadnutého výroku uznesenia v zmysle nepriznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Namietal, že v danom prípade účasť vedľajšieho účastníka v konaní, navyše zastúpeného právnym zástupcom, bola zbytočná a neúčelná. Poukázal na to, že v prípade spotrebiteľských zmlúv je súd s účinnosťou od 01.05.2014 v súlade

s ustanovením § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa z úradnej povinnosti povinný prihladiť na premlčanie práva. Odporkyňa, ako spotrebiteľ, by v konaní dosiahla rovnaký úspech aj bez pričinenia vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník neuviedol žiadne iné skutočnosti ani právne argumenty nad rámec tých, ktoré je súd povinný zistiť sám z úradnej povinnosti, a ktoré navrhovateľa viedli k späťvzatiu návrhu. Navrhovateľ ďalej uviedol, že nespochybňuje ústavné právo obsiahnuté v ustanovení čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, avšak toto právo na právne zastúpenie nie je právom na náhradu trov konania a v danom prípade nespĺňa ani svoju podstatu. Zdôraznil, že právo na právne zastúpenie (právnu pomoc) treba odlišovať od práva na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc, ktoré je podmienené účelnosťou vynaložených trov (v tomto smere navrhovateľ poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7MCdo/1/2014). Zo strany vedľajšieho účastníka sa nejedná o účelne vynaložené trovy. Ide o rutinnú záležitosť, ktorá je zvládnuťelná prostredníctvom administratívy vedľajšieho účastníka, na ktorú nebola potrebná odborná pomoc zvoleného advokáta. Vyjadrenia vedľajšieho účastníka predstavujú formulárové podania, ktoré majú podobu použitého vzoru a navzájom sa odlišujú len v minimálnej miere. Navrhovateľ na podporu svojho názoru o efektívnosti trov konania, ako predpokladu ich priznania poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 28ži/10/2014 a sp. zn. 6MCdo/5/2013, ako aj konkrétne rozhodnutia vydané všeobecnými súdmi (okresnými a krajskými). Paušálny vstup združeného zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých na vstup nebol žiaden dôvod, navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia, čo je dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p., pre ktorý výnimočne náhradu trov konania nemusí súd celkom alebo sčasti priznať.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý výrok okresného súdu o trovách konania potvrdiť. Vstupom do konania naplnil svoj primárny účel a to ochranu práv odporkyne ako spotrebiteľa. Práve samotný vstup vedľajšieho účastníka do konania pôsobil aj v tomto prípade (ako aj v množstve iných navrhovateľom iniciovaných súdnych sporov) pre navrhovateľa odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku zobral svoj návrh späť sa navrhol konanie zastaviť. Pokiaľ by združeniu nebola súdmi priznávaná náhrada trov právneho zastúpenia tam, kde na to vznikol nárok, viedlo by to následne k ohrozeniu, až znefunkčneniu aktivít združenia v prospech spotrebiteľov, čo by samozrejme vyhovovalo ekonomickým záujmom navrhovateľa, ako aj ďalším dodávateľom s obdobnými aktivitami ako má navrhovateľ. Je to totiž práve navrhovateľ, ktorý masovo zneužíva poskytovanie právnych služieb pri podávaní formulárových žalôb a písomných podaní za účelom obohatenia sa na úkor odporcov spravidla nemajetných spotrebiteľov. Nesúhlasil s argumentáciou navrhovateľa o formulárovom charaktere jeho podaní, keď poukázal na to, že je to práve navrhovateľ, ktorý podáva obdobné návrhy v stovkách súdnych konaní, za ktoré si tiež uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia; nie je zrejme ako by sa mali od seba odlišovať jednotlivé písomné podania vedľajšieho účastníka, keď reagujú na formulárové návrhy samotného navrhovateľa. Pokiaľ sa navrhovateľ domáha aplikácie ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p., podľa názoru vedľajšieho účastníka v predmetnej veci neexistujú žiadne zákonné dôvody a žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa pre ktoré by bolo možné úspešnému vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Vedľajší účastník uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrila.

Vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne k odvolaniu doručil odvolací súd právnenému zástupcovi navrhovateľa dňa 03.02.2015 (č.l. 130 spisu) na vedomie.

Napadnuté uznesenie okresného súdu vydal vyšší súdny úradník, sudca odvolaniu nemienil v celom rozsahu vyhovieť a vec predložil na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne (druhý výrok) podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

Podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhom na začatie konania zo dňa 27.08.2013 sa pôvodný navrhovateľ Profidebt Slovakia, s.r.o., IČO: 35925922, so sídlom v Bratislave, Mliekarenská č. 10, voči odporkyňi domáhal zaplata sumy 111,30 € s príslušenstvom titulom neuhradenej časti úveru poskytnutého na základe zmluvy o úvere zo dňa 10.11.2004. V priebehu konania doručil vedľajší účastník okresnému súdu písomné podanie, ktorým oznámil svoj vstup do konania na strane odporkyne (č.l. 17 spisu); vstup vedľajšieho účastníka do konania oznámil okresný súd pôvodnému navrhovateľovi vo výzve zo dňa 07.03.2014 (č.l. 46 spisu). Námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania vzniesol pôvodný navrhovateľ v podaní zo dňa 27.03.2014 (č.l. 48-54 spisu). Uznesením č.k. 6C/21/2014-64 zo dňa 02.06.2014 okresný súd pripustil zmenu účastníka konania na strane navrhovateľa tak, že namiesto pôvodného navrhovateľa do konania vstúpil navrhovateľ (č.l. 64 spisu). O námietke proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania vznesenej pôvodným navrhovateľom rozhodol okresný súd uznesením č.k. 6C/21/2014-79 zo dňa 04.08.2014 tak, že vstup vedľajšieho účastníka na strane odporkyne do konania pripustil. Vedľajší účastník vo vyjadrení zo dňa 18.08.2014 vzniesol námietku premlčania navrhovateľom uplatneného nároku. V doplňujúcom vyjadrení zo dňa 18.09.2014 vedľajší účastník poukázal na absenciu povinných údajov ako sú ročná percentuálna miera nákladov, údaj o sume, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmluve spotrebiteľskom o úvere č. 495823349 zo dňa 10.11.2004, čo v konečnom dôsledku znamená že úver je bezúročný a bez poplatkov a veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere; uplatnil si aj náhradu trov konania spolu v sume 88,70 € za tri úkony právnych služieb po 16,60 € (prevzatie a príprava zastúpenia; vyjadrenie vo veci samej; doplňujúce vyjadrenie vo veci samej) a tri režijné paušály po 8,04 € (č.l. 92-94 spisu). Po doručení vyjadrení vedľajšieho účastníka vzal navrhovateľ svoj návrh na začatie konania celkom späť písomným podaním zo dňa 06.10.2014 (č.l. 100-102 spisu). Následne napadnutým uznesením okresný súd rozhodol o zastavení konania, o trovách konania medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom na strane odporkyne a o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi (č.l. 106-109 spisu). V priebehu konania oznámilo svoj vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporkyne Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., IČO: 42309166, so sídlom v Banskej Bystrici, Janka Kráľa č. 7 (č.l. 98 spisu), ktoré však na výzvu súdu reagovalo späťvzatím podania označeného ako „oznámenie o vstupe do konania“ s vyjadrením, že na vstupe do predmetného konania netrvá (č.l. 110 spisu), preto s ním súd ďalej nekonal.

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Vedľajší účastník je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov. Pre správne rozhodnutie o odvolaní je potrebné primárne zodpovedať na otázku, či vedľajší účastník, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastúpením môže vzniknúť právo na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

Z citovaného ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je

ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15.10.2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky č. 10a k ustanoveniu § 93 ods. 2 O.s.p.) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 O.s.p. špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1 O.s.p., ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania. Z toho jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, vedľajší účastník na strane odporkyne má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník s tým, že nemusí preukazovať svoj právny záujem na jeho výsledku, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporkyne (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p. Z ustanovenia § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p., podľa ktorého vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Súčasne platí, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Nakoľko navrhovateľ späťvzatím návrhu procesne zavinil zastavenie konania a právo na náhradu trov konania vzniklo odporkyňi, vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, ktorý bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil náhradu trov konania za poskytnuté právne služby. Ako bolo uvedené vyššie, zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva nemožnosť vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Pri rozhodovaní o jeho trovách konania posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia. Vzhľadom na to, že námietka premlčania vznesená vedľajším účastníkom na strane odporkyne viedla navrhovateľa k späťvzatiu návrhu (zo spisu vyplýva, že vyjadrenia vedľajšieho účastníka okresný súd navrhovateľovi doručil) a v konečnom dôsledku k zastaveniu konania, jeho náklady vynaložené na právnu pomoc považoval aj odvolací súd za vynaložené účelne.

V prejednávanej veci vzniklo vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za tri úkony právnych služieb - 1. prevzatie a príprava zastúpenia v sume 16,60 € spolu s režijným paušálom v sume 8,04 € a 2. vyjadrenie k návrhu v sume 16,60 € spolu s režijným paušálom v sume 8,04 €, 3. doplňujúce vyjadrenie k návrhu v sume 16,60 € spolu s režijným paušálom v sume 8,04 €, k tomu odmena a režijné paušály zvýšené o daň z pridanej hodnoty vo výške 20 % v sume 14,78 €, pretože právny zástupca vedľajšieho účastníka je jej platiteľom (č.l. 126 spisu), spolu trovy konania vedľajšieho účastníka v sume 88,70 €, ktoré je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporkyne.

Základná odvolacia námietka navrhovateľa spočívala v tom, že trovy konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne nemožno považovať za účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva resp. že účasť vedľajšieho účastníka v konaní (jeho právna pomoc) nebola v danom prípade vôbec potrebná, nakoľko súd je z úradnej povinnosti povinný prihliadať na premlčanie uplatňovaného nároku ak ide o spotrebiteľskú vec a premlčanie nároku aj bolo dôvodom pre späťvzatie návrhu navrhovateľom. Vedľajší účastník podľa navrhovateľa neuviedol žiadne iné skutočnosti ani právne argumenty nad rámec tých, ktoré je súd povinný zistiť sám z úradnej povinnosti, ktoré by ho viedli k späťvzatiu návrhu.

V prejednávanej veci je nepochybné (svedčí o tom výsledok konania), že navrhovateľ uplatnil premlčaný nárok, ktorého premlčanie namietal vedľajší účastník vystupujúci na strane odporkyne dňa 18.08.2014 vo svojom vyjadrení k návrhu navrhovateľa. Následne po doručení všetkých príloh návrhu na začatie konania doručil vedľajší účastník okresnému súdu doplňujúce vyjadrenie, v ktorom vytykal nedostatok obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 495823349 zo dňa 10.11.2004, keď uviedol, že poskytnutý úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov keďže neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, v zmluve absentuje údaj o sume, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo spôsobuje, že veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom na uvedenú účelnú a konkrétnu ochranu odporkyne ako spotrebiteľa v konaní nemožno brať na zreteľ námietku vznesenú navrhovateľom v odvolaní, kde poukazuje na to, že v danom prípade bola účasť vedľajšieho účastníka v konaní zbytočná a neúčelná.

Navrhovateľ uplatnil premlčanú pohľadávku zrejme v domnienke, že odporkyňa nebude namietat premlčanie v dôsledku svojej neznalosti. V späťvzati návrhu navrhovateľ výslovne uviedol, že svoj návrh berie v celom rozsahu späť z dôvodu, že: „uplatnená pohľadávka je premlčaná z dôvodu zmeny právnej úpravy počas súdneho konania, v zmysle ktorej je súd podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. povinný prihliadať na premlčanie, keď toto zákonné ustanovenie v čase začatia súdneho konania nebolo v platnosti“. S námietkou navrhovateľa spochybňujúcou účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nemožno súhlasiť, pretože práve kvalifikovaná argumentácia vedľajšieho účastníka vo vyjadreniach, ktorými dôvodne poukázal na premlčanie uplatneného nároku navrhovateľa a na nedostatky v zmluve o spotrebiteľskom úvere, bola dôvodom zastavenia konania a mala priamy vplyv na spôsob skončenia sporu. Uvedené vyplýva (ako uviedol už okresný súd) aj zo skutočnosti, že k späťvzatiu návrhu na začatie konania nedošlo bezprostredne po nadobudnutí účinnosti zákona č. 102/2014 Z. z. (01.05.2014), ktorým bol do zákona č. 250/2007 Z. z. vložený § 5b ukladajúci súdu povinnosť z úradnej povinnosti prihliadať na premlčanie nároku dodávateľa voči spotrebiteľovi, ale práve bezprostredne potom, ako okresný súd doručil právnomu zástupcovi navrhovateľa (02.10.2014) vyjadrenia vedľajšieho účastníka. Skutočnosť, že súd má na premlčanie v zmysle citovaného ustanovenia prihliadať z úradnej povinnosti je preto v danom prípade pri rozhodovaní o trovách konania irelevantná, nakoľko zo strany vedľajšieho účastníka bola vznesená námietka premlčania, ktorá mala za následok späťvzatie návrhu a zastavenie konania. Náklady vedľajšieho účastníka vynaložené na právnu pomoc preto boli podľa odvolacieho súdu vynaložené účelne.

Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní konkrétne namietal, že vedľajší účastník musí byť sám schopný zo svojej podstaty poskytovať právnu pomoc, v tomto smere odvolací súd poukazuje na vyššie uvedenú argumentáciu o práve vedľajšieho účastníka dať sa v občianskom súdnom konaní zastúpiť zástupcom z radov advokátov (právo na právnu pomoc), z ktorého vyplýva aj právo na náhradu účelne vynaložených trov právneho zastúpenia; ďalej skutočnosť, že vedľajší účastník na strane odporkyne je právnickou osobou založenou za účelom ochrany práv spotrebiteľov vyplýva z jeho predložených stanov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu (táto skutočnosť je však odvolaciemu súdu známa aj z jeho činnosti). Odvolací súd nesúhlasí ani s odvolacou námietkou navrhovateľa ohľadne neúčelne vynaložených trov právneho zastúpenia vzhľadom na tvrdený formulárový charakter podaní vedľajšieho účastníka, pretože z jeho vyjadrenia zo dňa 18.08.2014 (č.l. 86-88 spisu), ako aj z doplňujúceho vyjadrenia zo dňa 18.09.2014 (č.l. 92-94 spisu) vyplýva, že obsahujú konkrétnu špecifikáciu uplatnenej pohľadávky a ďalších relevantných údajov (suma úveru, konkretizácia zmluvy, dátum splatnosti pohľadávky, dátum doručenia návrhu na súd) potrebných na posúdenie dôvodnosti vznesenej námietky premlčania a tvrdených nedostatkov spornej spotrebiteľskej zmluvy; podania vedľajšieho účastníka preto pre účely rozhodnutia o trovách konania nepovažuje odvolací súd za formulárové podania.

V súvislosti s argumentáciou navrhovateľa, že okresný súd mal pri rozhodovaní o náhrade trov vedľajšieho účastníka aplikovať ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania v celom rozsahu neprizná, odvolací súd uvádza, že navrhovateľ v odvolaní neuviedol žiadne také právne relevantné dôvody, pre ktoré by súd nemal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania priznať. Navrhovateľom tvrdená neúčelnosť trov

vedľajšieho účastníka z dôvodu paušálneho vstupu vedľajšieho účastníka do konania nie je takým dôvodom hodným osobitného zreteľa ako má na mysli ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. V danom prípade nešlo ani o paušálny vstup do konania, keďže konanie bolo zastavené práve v dôsledku kvalifikovane poskytnutej právnej pomoci formou vyjadrenia vedľajšieho účastníka na strane odporkyne a v ňom vznesenej námietky premĺčania. Ako dôvod hodný osobitného zreteľa nie je možné určiť ani okolnosť, že pre vstup vedľajšieho účastníka nebol daný žiadny dôvod (túto okolnosť vyvrátil odvolací súd už vyššie).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania (druhý výrok) s odkazom na § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vedľajší účastník bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a uplatnil si trovy odvolacieho konania. Preto odvolací súd uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy odvolacieho konania v sume 19,61 €, ktoré pozostávajú z jedného úkonu právnej služby, t.j. vyjadrenie k odvolaniu v sume 8,30 € (odmena znížená na polovicu podľa § 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2013, pretože nešlo o odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej; vzhľadom na predmet odvolania predstavovala odmena za jeden úkon právnej služby sumu 16,60 € a to podľa § 10 ods. 1 a 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2013) spolu s režijným paušálom v sume 8,04 € a 20 % dane z pridanej hodnoty v sume 3,27 €, pretože právny zástupca vedľajšieho účastníka je jej platiteľom (č.l. 126 spisu); spolu trovy odvolacieho konania vedľajšieho účastníka v sume 19,61 €, ktoré je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporkyne. Vedľajší účastník požiadal o zaplatenie náhrady trov odvolacieho konania na účet vedený v Tatra banke a.s., číslo účtu 2620036847/1100, VS: 8580513.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.